

[Lone Dybkjær]

nødvendigt, at vi kigger fordomsfrit på, om vi har nået en rigtig facon her.

Det andet, jeg nævnede, var administrationen af loven. Jeg er helt overbevist om, at der mange steder er en god administration af loven, men jeg tror også, vi nøgternt må erkende, at administrationen konkret af loven er, hvad man kunne kalde meget forskellig. Jeg synes heller ikke, det kan nytte noget, at vi sidder overhørig, at virksomhederne ofte føler sig generet af arbejdsmiljøloven og de mange detaljer, som er indeholdt i den. Jeg mener, det er et generelt problem på dette område som på andre områder, at hvis man er offentligt ansat – og det gælder ikke kun, hvis man er ansat i arbejdstilsynet – har man ikke hele tiden det samme pres over sig med hensyn til overlevelse, som mange af virksomhederne har. Det giver en noget forskellig holdning til en lang række ting, men det indebærer fremfor alt, at den ene part i sagen måske har god tid, mens den anden part faktisk synes, at det drejer sig om at overleve, og ikke kan ofre frygtelig megen tid på detaljer, fordi vedkommende måske sidder med den fornemmelse, at det hele alligevel er ved at gå på gulvet, måske allerede i morgen.

Jeg synes, det er vigtigt at understrege dette, når vi har den indstilling – og det tror jeg vi har bredt her i folketinget – at vi skal have virksomhederne til at fungere. Det er vores måde at klare samfundets økonomiske problemer på. Vi kan ikke spare os ud af det, vi skal producere os ud af det eller i hvert fald have det som et hovedsigte. Så er det vigtigt, at vi forsøger – også på områder, der ikke direkte har med skattelovgivning og andet at gøre – ikke at gøre det vanskeligt for virksomhederne, men tværtimod søger at lette dem. Ikke sådan, at det går ud over den reelle sikkerhed, men lette dem, når det drejer sig om administrationen af loven og den slags ting. Vi må ikke ved hjælp af urimeligt administrerede miljø- eller arbejdsmiljølove gøre det ekstra vanskeligt for virksomhederne.

Jeg vil godt sige til arbejdsministeren, at jeg er glad for det, der står i besvarelsen om, at vi får belyst de økonomiske konsekvenser, inden vi sætter nye ting i værk, og også glad for det tilsagn, der er i besvarelsen om, at vi får fjernet forældede regler. Vi kender dem jo alle sammen – med toiletterne, der ikke må være fælles for mænd og kvinder, med

loftshøjder, hvor man får dispensationer for 5 år ad gangen, og al den slags ting. Jeg kan ikke se andet, end at det må kræve et øget administrationsapparat med den slags dispensationer, selv om de gives mere eller mindre rutinemæssigt, men fremfor alt skaber det hos virksomhederne en usikkerhed. Jeg er ikke klar over, om alle virksomheder ved, at det er en rutinemæssig dispensation, som de kan regne med at få. Det er ikke min oplevelse af det. Jeg tror, det vil være nyttigt, hvis vi får fjernet alle den slags ting og ikke længere hænger os i den slags problemer, som nok var reelle problemer engang, men jo ikke i 1982 er dér, hvor det virkelig brænder på.

Jeg vil også godt, som andre ordførere har været inde på, sige en enkelt ting til slut om bedriftssundhedstjenesten og navnlig om de initiativer, der er i gang inden for bygge- og anlægssektoren. Fru Mimi Stilling Jakobsen var inde på det ud fra én vinkel, men jeg vil godt tage en anden vinkel op. Jeg mener, at når staten har givet etableringstilskud til formentlig i størrelsesordenen 60 bedriftssundhedstjenester, så er det meget vigtigt, at vi ikke fjerner underlaget for dem, bl.a. det økonomiske, sådan at vi kommer ned f.eks. på halvdelen. Det giver en dårlig mulighed. Med andre ord, hvis det er sådan, at man inden for bygge- og anlægssektoren nu laver en landsomfattende bedriftssundhedstjeneste, kan det være medvirkende til, at man fjerner underlaget for dem, der allerede er etableret, hvorved man kommer til at nedlægge nogle af dem. Dermed skaber man dårlige vilkår for de andre. Tingene må ses i en sammenhæng, og jeg vil gerne bede arbejdsministeren være opmærksom på den udvikling, der er inden for dette felt.

(Kort bemærkning).

Tommy Dinesen (SF):

Det er da rigtig, at tingene skal ses i en sammenhæng. Derfor synes jeg også, det er fantastisk at høre de udtalelser, der kom fra hr. Maisted om, at det var synd, at nogle malerværksteder ikke kunne bestå. Hvis hr. Maisted nogen sinde havde prøvet at gå med en malersprøjte med terpentiner, som jeg har gjort i 25 år, så tror jeg, han bedre vidste, hvad det drejede sig om.